

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1953-1954.

VERGADERING VAN 24 NOVEMBER 1953.

Verslag van de Commissie van Binnenlandse Zaken belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 Juni 1951 betreffende de dienstplicht.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1953-1954.

SÉANCE DU 24 NOVEMBRE 1953.

Rapport de la Commission de l'Intérieur chargée d'examiner le projet de loi modifiant la loi du 15 juin 1951 sur la milice, le recrutement et les obligations de service.

Aanwezig : de hh. HARMEGNIES, voorzitter; ALLARD, BOUWERAERTS, Victor DE BRUYNE, DERBAIX, DURAY, HUART, MEVR. LAMBOTTE, de hh. LACROIX, MACHTENS, NIHOUL, SLEDSSENS, VAN DER BORCHT, VAN STEENBERGE, YERNAUX en DE MAN, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het onderhavig wetsontwerp dat ons door de Kamer der Volksvertegenwoordigers werd overgemaakt en dat op initiatief van Kamerleden, behorend tot de drie grote partijen, werd ingediend, bekwam de algemene goedkeuring der Kamer.

De initiatiefnemer van het voorstel licht dit als volgt toe :

« In verschillende artikelen van de dienstplichtwet van 15 Juni 1951 is voorzien dat de belanghebbenden, om van bepaalde voordelen van de wet te genieten, een verzoekschrift of een verhaal moeten indienen bij bepaalde instanties. Telkens wordt in deze bepalingen voorgeschreven dat de handtekening van de belanghebbende voor echt moet verklaard worden door een of andere overheid, meestal door een lid van het schepencollege, door de koloniale overheid of door een Belgisch diplomatiek of consulaire ambtenaar.

» Het heeft zich meermalen voorgedaan dat belanghebbenden, die op geldige wijze en binnen termijn een aanvraag hadden ingediend of een verhaal hadden uitgeoefend voorzien in de artikelen 21, § 3, 33, § 1, 3º, 34, § 2 en 52, § 1, vergeten hadden hun handtekening voor echt te doen verklaren.

R. A 4720.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat :

492 (Zitting 1952-1953) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet que nous transmet la Chambre des Représentants, est dû à l'initiative de députés appartenant aux trois grands partis. Il a été unanimement approuvé par la Chambre.

L'auteur de la proposition la justifie comme suit :

« Différents articles de la loi du 15 juin 1951, sur la milice, le recrutement et les obligations de service, prévoient que, pour bénéficier de certains avantages de la loi, les intéressés doivent introduire une demande ou un recours auprès d'instances déterminées. Ces dispositions prescrivent que la signature de l'intéressé doit être légalisée, suivant le cas, par une autorité quelconque, généralement par un membre du collège échevinal, par l'autorité coloniale ou par un agent diplomatique ou consulaire belge.

» Or, il est arrivé à plusieurs reprises que les intéressés qui avaient valablement et dans le délai prescrit, introduit une demande ou un recours, tels que prévus aux articles 21, § 3, 33, § 1, 3º, 34, § 2, 52, § 1, avaient omis de faire légaliser leur signature.

R. A 4720.

Voir :

Document du Sénat :

492 (Session de 1952-1953) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

» Over het algemeen wordt door de bevoegde overheid, aan dewelke de aanvraag of het verhaal geadresseerd is, deze aanvraag of verhaal daarom onontvankelijk verklaard.

» De rechtsgeldigheid van deze houding kan betwijfeld worden. Immers in geen der besproken artikelen is de voor echt verklaring voorzien op straf van nietigheid tenzij in artikel 52, § 1, waarin de procedure van voorziening in verbreking door de dienstplichtige wordt geregeld.

» In elk geval moet hogervermelde praktijk betreurd worden. De overheden, aan dewelke een verzoek of verhaal is geadresseerd, zouden best doen in geval van ontstentenis van de voor echt verklaring, het stuk terug te sturen aan de belanghebbende met vraag onmiddellijk te zorgen voor deze voor echt verklaring. Daar echter door deze overheden dergelijke praktijk niet wordt gevolgd menen wij dat het onontbeerlijk is dat deze zaak uitdrukkelijk zou voorzien worden in een wettekst. Immers wij kunnen niet aanvaarden dat het genieten van zeer belangrijke rechten als daar zijn het recht van vrijstelling of uitstel, zouden afhankelijk gesteld worden van een louter vormvoorschrift dat op zich zelf wel een zeker bestaansreden heeft maar waarvan de naleving gemakkelijk kan worden verzekerd door een klein initiatief vanwege de betrokken overheden zelf. »

Uw Commissie heeft het voorstel eenparig goedgekeurd, nadat de achtbare Minister van Binnenlandse Zaken zich accoord had verklaard met het voorstel.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
R. DE MAN.

De Voorzitter,
H. HARMEGNIES.

» Généralement, l'autorité compétente à laquelle est adressée la demande ou le recours, les déclare irrecevables de ce chef.

» Il est permis de douter de la validité d'une telle attitude. Aucun des articles en question ne prescrit en effet la législation à peine de nullité, sauf l'article 52, § 1, réglementant la procédure du recours en cassation du milicien.

» De toute façon, il convient de déplorer un tel procédé. Les autorités auxquelles la demande ou le recours est adressé, feraient mieux, à défaut de légalisation, de retourner ce document à l'intéressé en l'invitant à le faire légaliser sans retard. Ces autorités ne se conformant pas à cette procédure, nous croyons indispensable qu'il en soit expressément fait mention dans un texte légal. Nous ne pouvons admettre, en effet, que le bénéfice de droits fort importants, tels que le droit à l'exemption ou au sursis, soit subordonné à une disposition de pure forme, qui peut avoir une certaine raison d'être, mais dont l'observation peut aisément être assurée grâce à l'initiative des autorités intéressées. »

Votre Commission a approuvé le projet à l'unanimité, après que l'honorable Ministre de l'Intérieur eut marqué son accord sur son contenu.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
R. DE MAN.

Le Président,
H. HARMEGNIES.